

som er godkendt af Tingenes Finansudvalg, gik man over til at give de paagældende Beløbene som Pensionsforskuud og gav samtidig de som Laan ydede Beløb Karakteren af Pensionsforskuud. Det kunde ikke undgaas, at nogle fik for lidt, og at andre fik for meget. De 250 Kr. maanedlig var et Beløb, som for adskillige Tjenestemænds Vedkommende var mere, end det har vist sig, at de nu kan faa. Man er gaaet til denne Bestemmelse efter Samraad med de sønderjydske Rigsdagsmænd af alle Partier, og man var enig om at sætte Beløbet til den Sum under Hensyn til, at de paagældende Pensionister i den første Tid havde levet i yderst trykkende Forhold, og at de af dem, der fik for meget, havde det haardt nødtigt for at dække Gæld, som de var kommet i i den første Tid.

Jeg har udtalt ved dette Lovforslags Behandling i Folketinget og vil gerne udtale det ogsaa her, at det er min Hensigt — og denne Hensigt er fuldt ud billigt af Folketingsudvalget, ligesom jeg haaber, den bliver billigt af det høje Lands ting — ikke at forlange disse Forskuud tilbagebetalt, for saa vidt de maatte udgøre mere end den Pension, hvortil de paagældende efter dette Lovforslag er berettigede.

Det er altsaa iøjnefaldende, hvor heldigt det vil være at faa denne midlertidige Tilstand afløst af en endelig. Man har ogsaa, efterhaanden som Prisfaldet indtraadte, reduceret de 250 Kr. en Del for adskillige Pensionisters Vedkommende. Det har maattet gøres administrativt, og det har ikke kunnet undgaas, at det til Tider kan have virket noget vilkaarligt.

Jeg skal ikke komme ind paa den Række Enkeltheder, som Lovforslaget indeholder, og som i det væsentlige støtter sig paa Overenskomsten mellem Danmark og Tyskland. Jeg skal kun nærmere omtale § 4, som vedrører Størrelsen af Pensionerne. De udredes i Henhold til denne Paragraf efter de i Tyskland den 1. August 1914 i Kraft værende Lovforskrifter og Forvaltningsbestemmelser vedrørende Beregningen af Lønninger og Pensionsbeløb. Disse Markbeløb omregnes til danske Kroner efter Forholdet 9:8, og det udkomne Kronebeløb forhøjes saa med fra 20 til 10 pCt. under Hensyn til Pensionernes Størrelse, saaledes at de mindste Pensioner faar det største Procenttillæg. Dette er en Bestemmelse, som er kommet ind under Folketingets Behandling af Sagen, og som skal give et Ækvivalent dels for

den Skattefrihed, som tilkom de tyske Tjenestemænd efter den tidligere i de sønderjydske Landsdele gældende Lovgivning, dels for de særlige Begunstigelser, som de saakaldte gamle Pensionister har faaet ved Loven af 22. December 1920. De saaledes fremkomne samlede Pensionsbeløb bliver de danske Grundpensioner. Dertil kommer saa de Dyrtids- og Konjunkturtillæg, der til enhver Tid i Danmark udbetales danske pensionsberettigede efter Tjenestemandsloven med tilsvarende Pensionsbeløb. Med Hensyn til Lærere og Lærerinder og gejstlige Tjenestemænd er der truffet særlige Bestemmelser i § 6. Endelig er der de saakaldte middelbare Tjenestemænd, det vil altsaa sige de af Kommuner og Kommuneforbund og andre offentligretlige Korporationer i de sønderjydske Landsdele ydede Pensioner. Her indføres i det væsentlige de samme Grundregler som for Statstjenestemænd, kun saaledes, at Udredelsen af Pensionerne paahviler de paagældende Kommuner, som tidligere har ydet dem.

I § 8 er der indført en Bemyndigelse for Finansministeren til at indrømme Lempelser i Anvendelsen af Lovens Bestemmelser. Dette er nødvendigt, thi der vil fremkomme en Række Tilfælde, som det ikke er muligt at bestemme nærmere i Loven, men hvor det vil være stemmende med Billighed, at Administrationen har Bemyndigelse til at træffe Foranstaltninger, som hindrer, at nogen bliver behandlet haardt. I Folketingsudvalgets Betænkning findes der anført en Række Eksempler paa saadanne Forhold, som der efter Udvalgets Mening bør tages Hensyn til ved Finansministerens Udøvelse af denne Dispensationsret; Tilfældene er kun nævnt eksempelvis og ikke udtømmende. Jeg kan kun sige, at det er min Hensigt, hvis jeg faar denne Bemyndigelse, da at anvende den saa liberalt, som det er muligt under Hensyn til de foreliggende Forhold og under Hensyn til Statskassens Interesser.

Jeg maa endnu nævne, at i det oprindelige Lovforslag var der tillige indført nogle Bestemmelser vedrørende Invalideforsørgelsen, men vi har jo en midlertidig Lov om Invalideunderstøttelserne, som det vil være rigtigst ikke at røre i denne Lov — saaledes har i hvert Fald Folketingets Udvalg fundet det, og jeg har akkviesceret derved. De Ændringer, der maatte være paakrævet i den midlertidige Lovordning, bør rettest foretages ved en særlig Behandling af denne Lov. Naar vi nu altsaa bortser fra Invaliderne, vil den